

4. Modlitba ve Starém zákoně

S modlitbou v SZ je vždy spojen pád člověka a jeho pozvednutí k Bohu

- je spojena s mými dějinami, s lidskými dějinami.

= je to vztah k Bohu v dějinných událostech.

1. *Bůh utvořil člověka z prachu země a vdechl mu dech života (Gn 2,7).* = Předobraz konečného vzkříšení, které je dílem Božího ducha.

2. *Ze všech stromů můžeš jíst, ale z jednoho ne (Gn 2,16n).*
= Symbol určitého omezení každého člověka.

3. *Oba byli nazí, ale nestyděli se (Gn 2,25).* Nahota před hříchem je symbolem neporušených vztahů mezi člověkem a Bohem, mezi člověkem a člověkem: vzájemná důvěra a otevřenost, očekávání a darování se = **stav ideální modlitby.**

4. *Komunikace s hadem (Gn 3, 1-8).* Pokušení – hřích. Modlitba harmonizuje srdce, v němž se rodí naše touha, která se ústí ve skutek. **Jestliže v našem nitru bude chybět prostor pro modlitbu, naše skutky nepovedou k Bohu, ale k mému já a možná až k smrti, kdy umírá vztah mezi člověkem a Bohem.**

5. *Oběma se otevřely oči a poznali, že jsou nazí. (Gn 3,7)*
Po hříchu nahotu pociťují jako zranitelnost. Hřích vytváří propast mezi člověkem a Bohem, mezi člověkem a člověkem, mezi já a já.

Bůh člověka i v tomto stavu neustále miluje. Volá jej, nabízí svou pomoc. **Nevycítá, ale říká: „Jdi a už nehřeš.“**

Vlastní poznámky:

Závěrečná modlitba:

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jako byla na počátku,
i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.